

res således, at der er de nødvendige beskyttelseszoner omkring anlæggene.

Også i de områder, der ikke inddrages til byformål, kan de forskellige interesser i nogle tilfælde være uforenelige. Grusgravning eller anden råstofindvinding udelukker, så længe den står på, andre anvendelser; det samme kan — uden tidsbegrænsning — gælde rene bevaringsinteresser og vandindvindingsinteresser. I langt de fleste tilfælde vil der imidlertid samtidig med naturfredning kunne gives adgang til rekreativ anvendelse. Ofte vil både land- eller skovbrugs erhvervsinteresser, rekreative interesser og fredningsinteresser kunne tilgodeses i samme område, om end dette stiller krav om en vis gensidig tilpasning.

Sektorplanlægning.

De fleste samfundsaktiviteter medfører arealforbrug, og planlægningen inden for de forskellige sektorer såsom trafik-, skole-, sygehus-, vandforsyningsområdet m. fl. indebærer derfor konsekvenser for arealanvendelsen. Den langsigtede sektorplanlægning indgår som en bestanddel af landsplanlægningen, og styringen af arealanvendelsen må netop ske med udgangspunkt i sektorplanlægningen.

En række af de sagsområder, der er af betydning for arealanvendelsen, blev i 1973 henlagt under miljøministeriet. De væsentligste af disse er kort omtalt nedenfor.

Efter miljøbeskyttelsesloven skal der af amtsrådene og hovedstadsrådet udføres en *miljøkvalitetsplanlægning*, der sigter mod at fastsætte målsætninger for omgivelsernes friholdelse for forurening. Elementer i denne planlægning er bl. a. vandkvalitetsplaner, normer for luft- og støjforurening og retningslinier for placering af særligt forurenende virksomheder.

Miljøstyrelsen har udsendt en række vejledninger for miljøkvalitetsplanlægningen, og flere er under forberedelse. En nærmere undersøgelse af de særligt forurenende industriers og kraftværkers lokaliseringsbetingelser overvejes endvidere iværksat til brug for såvel regionplanlægningen som for miljøplanlægningen.

Efter vandforsyningsloven er det pålagt amtsrådene og hovedstadsrådet at planlægge den fremtidige *vandforsyning* ud fra undersøgelser af behov og ressourcer. Miljø-

ministeriet har udsendt vejledningsmateriale for planlægningen. Da vandforsyningsproblemerne er særlig påtrængende på Sjælland, vil miljøstyrelsen i samarbejde med hovedstadsrådet, Vestsjællands og Storstrøms amtskommuner samt Københavns kommune tilrettelægge en undersøgelse af de økologiske konsekvenser af forøget vandindvinding på Sjælland.

Grundlaget for *beskyttelsen af landets natur og landskabelige værdier* er naturfredningsloven. En række andre planlægningslove, især by- og landzoneloven, råstofloven og miljøbeskyttelsesloven, medvirker på forskellig måde til en landskabsbeskyttelse.

Det fredningsmæssige arbejde omfatter en varetagelse af de landskabelige, naturvidenskabelige, kulturhistoriske og undervisningsmæssige interesser samt de interesser, der knytter sig til befolkningens friluftsliv.

Fredningsplanudvalgene og statens naturfrednings- og landskabskonsulent har udarbejdet landskabsanalyser og gennemført en landsdækkende landskabsbonitering, som udpeger arealer af fredningsmæssig interesse. På dette grundlag rådgiver fredningsmyndighederne andre myndigheder i deres administration og planlægning, således at de fredningsmæssige interesser kan tilgodeses. Samtidig er dette materiale grundlaget for fredningsmyndighedernes administration af deres beføjelser efter naturfredningsloven og deres medvirken ved administrationen af anden lovgivning.

Væsentligt er også, at landskabsanalyserne m. v. er udgangspunkt for arbejdet med en udpegning og planlægning af de store egns karakteristiske landskaber, hvor der er en særlig koncentration af fredningsinteresser, de såkaldte naturparker. Formålet med denne planlægning er at sikre områderne og samtidig i størst muligt omfang at åbne dem for befolkningen.

Med hensyn til *befolkningens friluftsliv* er Friluftsrådet med støtte fra miljøministeriet ved at udarbejde en rapport om friluftslivets udvikling og arealbehov. Rapporten vil indgå i ministeriets overvejelser vedrørende dette område.

For så vidt angår *råstoflovgivningen* (loven om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet) er ministeriet i færd med at undersøge mulighederne for at tilvejebringe et nær-